



La qüestió de l'ensenyament

És d'un gran interès procurar la solució del problema de l'ensenyament, començant per a establir una plataforma bàsica per la regulació i ordenació de l'escola primària. L'escola té l'altíssima responsabilitat de fer ciutadans, i cal tenir en compte que en la majoria dels pobles és l'únic mitjà de cultura, l'escola de les primeres lletres. Per això, doncs, l'Estat no pot desoir aquesta exigència, sinó que en benefici propi, cal que es decideixi a concedir la justa i necessària atenció a l'assumpte, començant per a procurar un professorat selecte, dotat de la remuneració que en justícia li correspon, i que serà la compensació oficial més efectiva de totes les assignades. Suficiència econòmica i selecció en el professorat. Heu's ací la fórmula per a fertilitzar el llinatge de la cultura pàtria. La societat, per la seva banda, ja s'ocuparà aleshores de guardar la consideració màxima per al mestre, i la funció del magisteri serà elevada a la categoria de culte que en efecte es mereix.

Prenent patró, però, en les escoles actuals, no valdria la pena d'augmentar el nombre ni de pensar en una regeneració. Abans que tot, en el sanejament, cal començar per a renovar totalment els mètodes i satisfer les necessitats de tota mena, dotant de material pedagògic, de llum, de condicions que col·laboren a fer eficaç una tasca. La bona escola exigeix claretat en tots conceptes, perquè constitueix el nervi de la constitució d'un poble veritablement lliure.

A propòsit de tot això, caldria recordar les paraules pronunciades per l'admirable Dr. Palacios: «Renovem els sistemes en el sentit que aquests sien basats en l'observació i en l'experiment, i impedeixin el cultiu de la vulgaritat, del lloc comú i del verbalisme. Cal tenir el propòsit solidíssim de seguir el ritme dels problemes socials, adaptant les Universitats i les escoles a les noves ideologies». Fins ara sortien bon nombre de metges, farmacèutics, advocats, enginyers, que durant anys i anys havien après moltes nocions, molts principis, moltes doctrines. Sobretot en el segle passat els alumnes es complien i tot en les explicacions florides. Paradoxa brillant, majestuosa dicció, efectisme literari..., però res de plantejar problemes, de destruir preocupacions, de bastir una cultura suficient, autèntica. Existia una certa timidesa, sorgia la desgraciada virtut del poble ibèric, que és la moderació, la qual no resulta altra cosa que l'eufemisme que serveix per embolcallar la desgana d'escometre els problemes més urgents. I amb aquest obstacle no s'abordaven les qüestions sobre moral i sociologia, i per la lògica, l'alumne que no estava acostumat a l'activitat mental més reduïda, esdevenia un simple receptacle de les frases buides que llençava el mestre, absent de la seva funció. Incomprensió doncs, dels escolars pels professors i els seus ensenyaments; intolerància d'aquests per les noves ideologies i fanatisme per les velles. No pas generalització de mètodes, sinó criteris sancionats. L'esperit conservador triomfava en perjudici de la salut espiritual, perquè sempre ha estat incapaç d'engendrar nous propòsits i de comprendre les més lleugeres innovacions socials.

Passen del centenar les vacances que existien en caure la monarquia en els Instituts de segon ensenyament. Més de quatre mil escoles eren regides per mestres interins. No cal dir les que manquen per crear. Aquest Govern ha tingut des del primer moment l'encerat propòsit de bastir-ne de noves—vint-i-cinc mil—en bones condicions, perquè cal tenir en compte que, ultra l'escassetat que ens aclapara, són instal·lades moltes d'elles en pisos de veïnats, en locals infectes que no suggestionen a l'escolars. I és clar que esdevé inevitable l'arrelament de la mutilació de l'home, que és l'anaifabetisme, perquè no hi han hagut mai reglaments, ni programes uniformes, i sobretot no ha existit l'estímul. Sense aquests, sense entusiasmes, que són la sal de l'ànima, i sense l'orientació del treball que és l'aliment de la cultura, no hauriem arribat mai enlloc. Per això ara hom emprèn la reforma, amb el propòsit d'arranjar definitivament el greu problema, donant-li un bon fonament. Pensem que la reforma universitària, que respondrà al crit de l'època que vivim, ha d'aixecar-se contra aquesta immensa carcassa que s'ha sostingut tants anys, emplenant d'arnes l'esperit i obstruint l'avenç normal del poble. Creiem que entre tots hem de sortir-ne airosos. Els governants actuals són comprensius i saben jutjar les necessitats a remeiar. La voluntat d'aquests corre l'únic perill d'estavellar-se davant la negligència i incomprensió dels que deuen secundar-los per caure en la seva jurisdicció i en la seva responsabilitat. Aquests defectes, però, confiem en que anirà corregint-se a mida que els uns i els altres s'injectin de l'esperit modern, d'un grau mitjà de sensibilitat. Entretant cal anar prescindint de l'element inútil, substituint-lo pel que pugui donar un bon rendiment. És feina de temps, és clar, però és de debò una feina positiva que d'ací a pocs anys hem d'agrair als que han intervingut amb devoció i entusiasme, per donar-li aquella eficàcia.

J. M. Lladó Figueres

Madrid, octubre 1931.

ELS LLIBRES

«El meu primer llibre», per Lluís Alabart i Ballesteros, Director del Grup Escolar de Barcelona «Pi i Margall». «Llibreria Bústins» de Josep Bosch, Pelai, 52. Barcelona.

«El meu primer llibre» és un sil·labari català moderníssim, en dues parts.

Com el seu autor diu en el pròleg, és un llibre atractiu, fàcil, actiu i educatiu.

En aquest mètode de lectura, es pren la paraula com a base o punt de partida per tal d'arribar al coneixement de les lletres o articulacions desconegudes per l'infant.

Començar per la lletra és un error, tota vegada que les lletres isolades res diuen a l'intel·ligència dels nens i és per això que el senyor Alabart parteix del mot concret que és de fet una realitat que coneix l'infant.

Aquest mot el posa sempre al peu de un gravat que el noi coneix i que té per objecte auxiliar-lo en la lectura de aquell.

L'èxit assolit pel sil·labari castellà «Mi primer libro», del qual és autor el mateix senyor Alabart, ha fet que el sil·labari català, del que avui ens ocupem, sigui una adaptació d'aquell que tan bons resultats ha donat.

El millor elogi que podem fer de «El meu primer llibre» és el de dir que després de les dues primeres lliçons els nens poden per si mateixos aprendre a llegir sense que hi trobin cap dificultat. Molt hi contribueix el fet d'ésser pocs els mots que no vagin acompanyats del corresponent gravat explicatiu. Això, que fa més atractiu aquest mètode, és un medi per què l'infant vagi poc a poc augmentant el seu vocabulari.

En aquest llibre de lectura el nen aprèn a l'hora a llegir, a escriure i a dibuixar. Per tal de que així sigui, al final de cada lliçó hi ha l'exercici d'escriptura amb ella relacionada i el de dibuix infantil senzill que han de servir de model.

L'obra és ben presentada; impresa en bon paper, a dues tintes, negra i vermella, i amb nombrosos gravats.

El llibre ben relligat i amb una bonica i suggestiva coberta a tots colors, es ven al preu 1,50 pessetes l'exemplar.



En un restaurant poc concorregut entra un noctàmbul quan ja havien recollit les cadires. El propietari, en veure'l crida a la dependència:

—De pressa, de pressa! Poseu bé les cadires! Ja us ho havia dit que les recollieu massa aviat.

De Passing Show, Londres.

Crònica literària

Verdaguer, poeta marià

L'erecció recent, en el recinte del Monestir de Montserrat, gairebé en el llindar de la mateixa clausura monacal, d'un monument a Mossèn Cinto Verdaguer, actualitza el tema sempre constant de la seva producció i dels aspectes inexhauribles del seu lirisme. Monument simple, a peu pla, sembla talment que vulgui fer nos sentir la simpatia del sacerdot-poeta, deturat una estona per fer una sentada amb els devots dels símbols montserratins, tan immediats i abellidors.

Els comentaris entorn de Verdaguer com a poeta místic han estat innumerable. Josep M. Capdevila i Carles Riba, entre altres, han projectat clarícies generals i concretes prou estimables sobre les realitzacions verdaguerianes i han fet síntesis abastament definitives del seu lirisme mestrevol, perquè hom pugui encara encarar-se amb vastes perspectives davant d'aquesta obra. Més aviat esdevé accessible dedicar-hi gloses marginals, entorn d'un aspecte psicològic o d'una motivació lírica concreta. En aquest sentit, creiem interessant remarcar com els temes marians, en Verdaguer, són, sinó un camí fonamental per al seu misticisme, un repòs espiritual que el facilita i l'estimula.

Es comprèn que sigui així, en un temperament i en una vida com la de Mn. Cinto. Sensibilitat humanament hiperestèsica, la superació natural que el misticisme comporta, havia d'ésser en ell, com en la majoria de místics, més un dolor que un goig. En la reverberació sublim de l'ànima, que experimenten els místics, hi ha la sofrència infalible del poeta, del cristià, que es daixeix per fondre's dintre la Divinitat, sense mai no poder ho aconseguir, per la raó de la limitació mateixa del líric. Però tot allò que en aquesta ascensió fallida és turment interior—deliciós, a desgrat de tot: el «muero porque no muero», teresià—en el culte a Maria és descans filial, dolcesa maternal, confiança i conhort.

Altament, Verdaguer es trobà en moment oportú per a cantar els temes marians. El dogma de la Immaculada havia estat proclamat i ell era un convit immediat per al sacerdot-poeta No

calia res més per a fer néixer, doncs, en la seva lírica, un florilogi marià, especialment estimable. Perquè tal com passa amb la plàstica de la Puríssima—que ni en el mateix Murillo ens arriba a convèncer artísticament del tot—, s'esdevé també en la poesia: és a dir, que són escassíssimes les estrofes racionalment dignes de l'altíssim objectiu, Mossèn Cinto, però, ultra la seva condició sacerdotal, tenia una sensibilitat prou afinada perquè ensopegués, tant en la tendresa i en l'emotivitat dels cants, com en la forma i en la imatgeria, els camins viables.

En aquest cant polifònic de Verdaguer a Maria, cobren tots els matisos: el redemptorisme de l'humà llinatge («Una dona el salvarà—si una altra dona el va perdre»); la justificació narrativa de la puresa del seu estat i de la seva concepció «Els desposoris de la Verge» i la llegenda d'«Els tres lliris». I hi caben, sobretot, dos aspectes marcadament destacats en l'obra verdagueriana: els «Càntics» i les «Flors de Maria». Els primers, tots ells musicats, se'ls ha fet seus tot d'una el poble, i són sempre un esplai constant de la pietat catalana, especialment en les donzelles i els infants. Les segones, constitueixen una veritable lletania de bel·leses, de concepció i de dicció, a la Verge.

En les «Flors de Maria, en efecte, Verdaguer ha palesat el seu profund coneixement de la nostra flora catalana. D'ella, el poeta ha triat amb una delicadesa d'enamorat, és a dir de veritable devot, les flors de símbols més delicats, les més populars, les més rares, en fi, les més expressives, i n'ha fet una garlanda inefable de llum i de perfum, trenada dels epítets més escollits («Rosa de Jericó», «Taronger de Judea») on, al costat dels ressons bíblics, hi ha les sentors tan nostres de la farigola i el romaní. Fins que, complint l'elogi, diu a Maria («flor de les flors») que és «la flor primera que el món espera», «la primavera que Déu envia». I és aquest poncellatge primaveral també, ço que serva vives aquestes nitides estrofes.

Octavi Saltor

(Prohibida la reproducció)

ELS ESPORTS

Billar

B. C. Mataró, subcampió de Catalunya

Després de finits els encontres del Campionat de Catalunya de 4.ª categoria, organitzat per la Federació Catalana d'Afeccionats de Billar, en el qual hi prengueren part el B. C. Barcelona, B. C. Marvà, B. C. Martinenc, B. C. Badalona, B. C. Unió i B. C. Mataró, ha quedat campió el B. C. Marvà i subcampió el B. C. Mataró.

Es vertaderament digne d'elogi aquesta obtenció per ésser el primer any que aquest club col·labora en pro-

ves oficials i majorment havent tingut uns contrincants tan temibles com és el B. C. Badalona i B. C. Martinenc que més interès hi havia per l'obtenció del segon lloc que tan bé han sabut conquerir els jugadors locals.

L'equip que ha actuat durant el Campionat és Sabater, Xaudaró, Estrems i eren sup'ets Massuet, Verdier, Tertós, els quals a finals d'aquest any, deuran traslladar-se a Barcelona, en el local de la Federació, a recollir la medalla que tan dignament han sabut guanyar i on serà servit un esplèndid sopar en honor dels jugadors col·laborants del Campionat de Catalunya.

No ens resta sinó felicitar als jugadors del B. C. Mataró, tot demanant l'og-

Facècies i anècdotes

Desigualtat

Blum i Levy tornen del teatre. En passar per un carrer fosc veuen dos subjectes que els inspiren sospics.

—Atura't, Levy; —fa Blum—tornem enrera. Aquells tipus no m'agraden gens. Nosaltres anem sols i ells són dos.

Llegiu el DIARI DE MATARÓ

NUVIS **CARRERAS** vostre **Fotógraf**

St. Antoni, 32 Mataró

El Dr. Suñé Medan HA TRASLLADAT el seu domicili i consultori d'afeccions de gola, nas i orelles a l'AVINGUDA DEL 14 D'ABRIL (Diagonal), 478, (prop Rambla de Catalunya).— Telèfon 77.609.

TOS

LAMEDOR PECTORAL

Més de 200 anys d'èxit

CURI I PREVIINGUI

GRIP, BRONQUITIS, ASMA, REFREDATS i totes les molèsties i afeccions de l'aparell respiratori

Prengui al sentir-se indisposat

LAMEDOR PECTORAL

De venda en totes les Farmàcies i Centres d'Específics

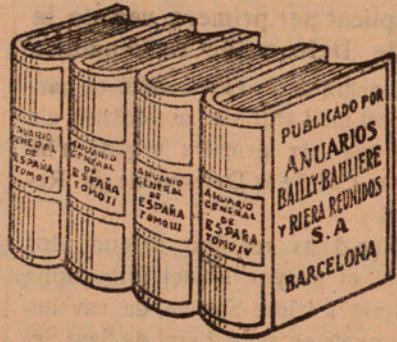
BARCELONA
MONCADA, 10

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Baillly-Baillière - Riera)

EDICIÓN 1931

Datos oficiales del Gobierno Provisional de la República, en Madrid y Capitales principales



4 TOMOS 4

MÁS DE 8.000 PÁGINAS
MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS
64 MAPAS EN COLORES
de las Provincias y Posesiones de España

TODO EL COMERCIO, INDUSTRIA, PROFESIONES, ETC.
SE ENCUENTRAN EN ESTA OBRA
SECCIÓN EXTRANJERA

Precio de un ejemplar completo:
CIEN PESETAS
(franco de portes en toda España)

EL ANUNCIO EN EL ANUARIO
LE COSTARÁ POCO Y LE PRODUCIRÁ
MUCHO

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

Avis

Es torna feina a les fàbriques i es fan petits acarregis. Preus moderats.
Raó: Sant Isidor, 35.—Mataró.

Pèrdua

Des del carrer de Sant Joan al de Santa Teresa, passant pel de Fermí Galan, Baixada de Santa Anna i Plaça de la Llibertat, varen extraviar-se unes proves fotogràfiques que anaven dintre un sobre de carta, color blau. Per ésser un record d'excursió, s'agrairà la devolució a l'Administració del DIARI.

Representant

actiu i ben coneixedor d'aquesta plaça o d'altres d'aquesta província, necessita fàbrica de Vermouth.

Escriure: Josep Massó Sendrós.— Carrer Pròsper Bofarull, 9.—REUS.

Es ven

Renault 15 HP turisme, 7 places, fàcilment convertible en camioneta. A tota prova i a preu de regal.
Informaran a l'Administració del DIARI.

Al Masnou

es ven botiga de queviures i fleca, tot junt. Es una bona ocasió.
Raó: Administració del DIARI.

Biblioteques públiques

De la Societat IRIS (Melcio de Palau, 25): Oberia els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes de 6 a 8 del vespre i diumenges i dies festius de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda

De la Societat ATENEU (Melcio de Palau, 3): Horari: Dies feiners, de 8 a 10 de la nit; dissabtes de 4 a 7 de la tarda i de 9 a 11 de la nit i diumenges i dies festius, de 11 a 1 del matí i de 5 a 8 del vespre.

De la CAIXA D'ESTALVIS (Carrer d'En Palau, 18): Hores de lectura: Dies feiners, del dilluns al dissabte, de dos quarts de 6 a dos quarts de nou del vespre. Resta tancada els diumenges i festius.

DIARI DE MATARÓ

Es troba de venda en els llocs següents:

Llibreria Minerva . Barcelona, 13
Tria i Tarragó . . . Rambla, 28
Llibreria H. Abadal . Riera, 48
Llibreria Catòlica . Santa Maria, 10
Centre de subscripcions «La Aurora», carrer de la Pau, 14.

Guia del Comerç, Indústria i professions de la Ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

Agenci de negocis LEANDRE ARRUFAT Fermí Galan, 482 Corredor de finques.	Col·legis ESCOLLES PIES Apartat n.º 6 - Tel. 280 Pensionistes, Recomanats, Vigilats, Externs	Funeraria «LA DOLOROSA» St. Agustí, 11 Telèfon 55	Mestres d'obres RAMON CARDONER Sant Benet, 41 Preu fet i administració.
Ampliacions fotogràfiques CASA PRAT Churraca, 60 Vendes a plaços - Exposició permanent - Marca	Cordilleries VIDUA D'ANTONI XIMENES Sant Antoni, 22 Especialitat en cordills per indústries. Teixits de lute	Fusteries JOAN ALUM Sant Josep, 16 : Estudi de projectes i pressupostos. :	JOAN GUAL Sant Eilès, 18 : Construccions i reparacions
Anissats ANTONI GUALBA Sta. Teresa, 30 - Tel. 64 Dipòsit de xampany Codorniu. Destil·leria de licors	Còpies MAQUINA D'ESCRIBRE St. Francesc P. 16 Circulars, obres, actes i tota mena de documents	SALVADOR COMAS Barcelona, 37 Restauració de mobles	Mobles ERNEST CLARIANA Bisbe Mas, 17.-T. 281 Construcció i restauració de tota mena de mobles.
MARTINEZ REGAS Reial, 282-284. T. 15/ Establerta en 1808. Licors, xarops, vins, xampanya	Cristall i Pisa LA CARTUJA DE SEVILLA Riera 52. Tel. 256 Porcelana, imatges, Perfumeria, Objectes per regala	ESTEBE MACH Lepanto, 23 : Projectes i pressupostos. :	JOSEP JUBANY Riera, 53, Barcelona. No compreu sense visitar els meus magatzems
Banquers BANCA ARNUS Riera, 62-Tel. 40 Negociem tots els cupons venciment corrent.	Dentistes DR. ENRIC ORDOÑEZ MUTIS Riera, 50 1.er Dilluns, dimecres i divendres de 4 a dos quarts de 8	Garaiges BENET JOFRE SITIA R. Alfons XII, 91 al 97 Ensenyament gratuït. Cotxes d'ocasió. — Tel. 584	Oculistes DR. R. PERPIÑA Sant Agustí, 59 Visita el dimecres al matí i dissabtes a la tarda
BANC CENTRAL Rambla, 56-Telèfon 222 Negociem tots els cupons venciment corrent	Drogueries BENET FITE Riera, 36 - Telèfon 30 Comerç de Drogues. - Productes fotogràfics.	Herboristeries «LA ARGENTINA» Sant Llorenç, 16 bis Plantes medicinals de totes classes.	Palla i Alfals COMERCIAL FARRATGERA Sant Llorenç, 18 Telèfon 21.
«B. URQUIJO CATALAN» C. Padrós, 6 - T. 8 Negociem tots els cupons de venciment corrent.	Estorers MANUEL MASPERER Carles Padrós, 78 : Perlesanes, corbines i articles de vinet.	Impremies IMPRESA MINERVA Barcelona, 13-T. 255 Treballa del ram i venda d'articles d'escriptori	Pappers pintats IAUME ALTABELLA Riera, 17 : Extens i variat assortit : Pintura decorativa
S. A. ARNUS-GARI Per encàrrecs en aquesta ciutat, Molas, 18-Tel. 264	Fonides PERE MIR Enrique Granados, 5 Menjars al cobert i abonats	Maquinària SALVADOR PONT VERDAQUER Reial, 263 Tel. 28 Fundició de ferro i articles de fusteria	Perruqueries ARTUR CAPELL Riera, 45, pral. Especialitat en l'ondulació permanent del cabell.
Caldereries EMILI SURIA Churraca, 39.-Telèfon 303 Calderacions a vapor i aigua calenta. Serpentina.	Funeraries FUNERARIA DE LES SANTES Pajol, 58 Telèfon 57	Marbristes JOSEP ALSINA Reial, 436 Lloses mortíndries. Marbrs artístics de tota classe.	Recaders JOAN BOSCH TORRAS Milans, 29-Tel. 1158 Corresponsal Agència Rei-Solé Dr. Marí Julià, 2 Telèfon 18667
Carnalges JOAQUIM CASTELLS Lepanto, 24 El millor servei d'auto-taxi cobert.—Telèfon 72	Miquel Junqueras Telèfon 111 M. Cinto Verdagué, 19 — Sucursal: St. Benet, 24	Merceries JOSEP MAÑACH Sant Cristòfor, 21 Cèeres de punt, Perfumeria, Juguetes, Construccions	Sastres EMILI DANIS Sant Francesc d'A. 14-3a : Tail sistema Müller